

На връщане се отбихъ дома да разкиснѣ тиргята ; при самата гостоприемница срѣснѣхъ началника на опълчението, който се бѣше запжтилъ къмъ генералъ Гурко. Отъ дома отидохъ въ шаба, да оставѣ коня на подполковника Ринкевича и да вземѣ пари. Тукъ се запознахъ съ нови другари по служба и съвършено нечѣкано се намѣрихъ съ шабесъ Капитана Челяева, който е билъ въ Сърбия въ отряда на Медвѣдовски. Спорѣдъ него, въ българското опълчение имало мнозина офицери, които участвувале въ миналата Сръбско-Турска война. Пакъ въ шаба се запознахъ съ двама дружинни командири-полковници Кисяковъ и Куртяновъ. Новитѣ ми познати ме приеха добръ, и отъ своя страна се радвамъ, като принадлежѣ къмъ такова прилично и другарско общество на съслуживци. Челяевъ, между другото, получилъ нѣкаква си командировка и се гласи за пжтъ. Като посѣдяхъ въ шаба и като си свършихъ смѣтките съ казначея, азъ си отидохъ дома.

Прѣдъ вечеръта, нѣкой си българинъ отъ Търново ми доведе за продаване алестъ единъ доста добъръ конъ ; про-водника и стопанина на хана ме съвѣтватъ да го купѣ, нѣ азъ намирамъ че е скжпъ, иска 30 полуимпернала, за това и отложихъ купуването за сутренъта.

Разпржсна се слухъ, че генералъ Гурко заповѣдалъ щото турцитѣ, виновниците на утрENNATA тревога, да се ижбѣсятъ ; всички умъртвени — 6 души. Азъ отидохъ да погледамъ на обѣсенія, не далечъ отъ мене, при джамията ; бѣхъ поразенъ отъ съвършено спокойния видъ на лицето и почти зжтворенитѣ очи на мъртвия. Вечеръта сѣднахъ на лавицата при вратата ; обржщамъ се и виждамъ да се движи кавалкада : това бѣ генералъ Гурко съ конвоя и свитата си, отива за Казанлъкъ. Азъ даже отидохъ къмъ генерела Столѣтова, за да си поприказваме и да узнаѣ, какво означава внезапното заминуване на началника на отряда, нѣ не го намѣрихъ дома, той отишълъ при Лейхтенбергски.

14-ий ЮЛИЙ.

На разжжване, още въ постелата си, приемамъ отъ шаба на опълчението записка, съ която генералъ Столѣтовъ